

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ, Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum, etiam recentißimarum, quæ in Schola, & ...

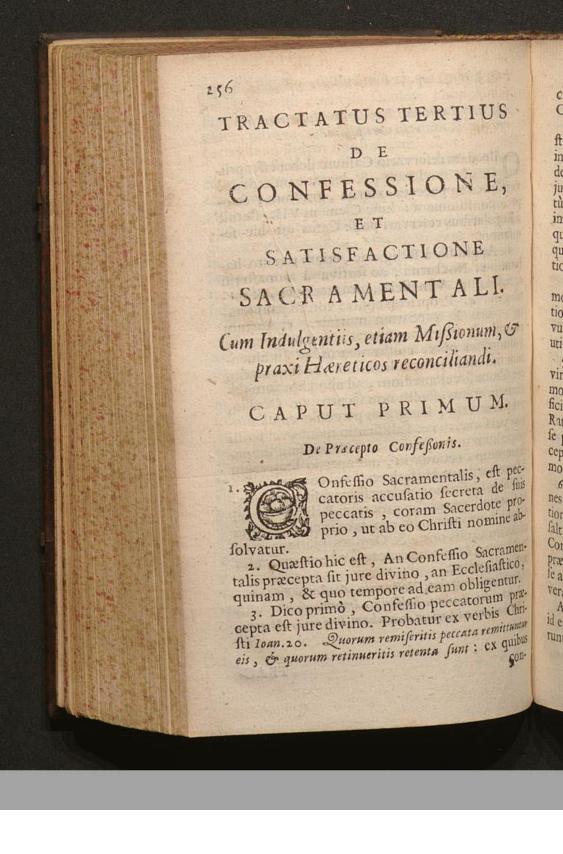
Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad praxim accommodatas

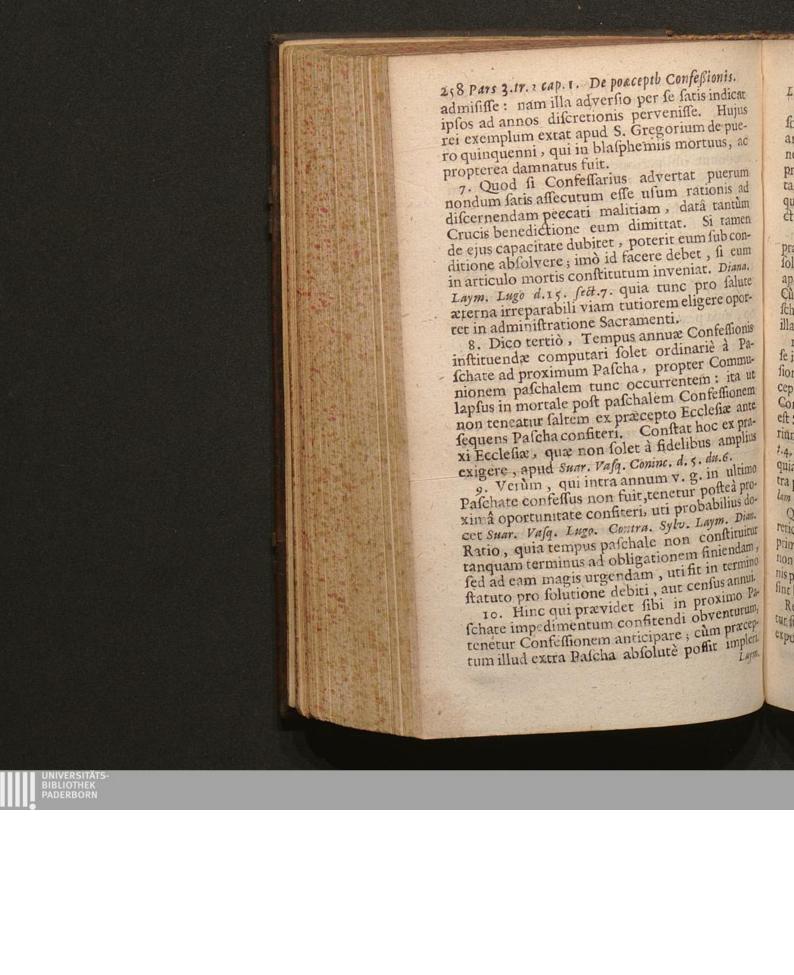
Archdekin, Richard Antverpiæ, 1682

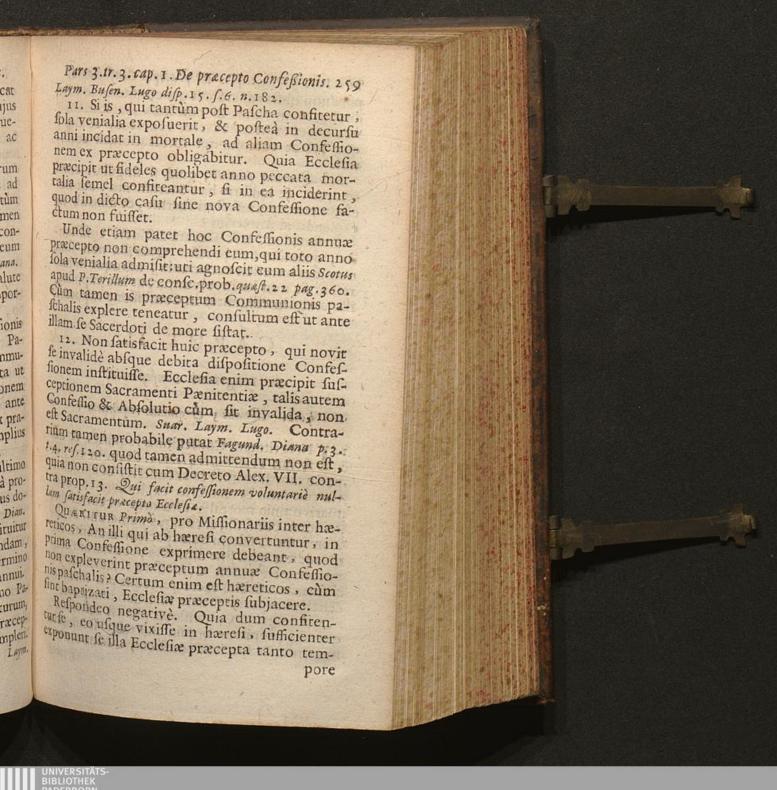
Tractatus Tertius De Confessione Et Satisfactione Sacramentali. Cum Indulgentiis, etiam Mißionum, & praxi Hæreticos reconciliandi.

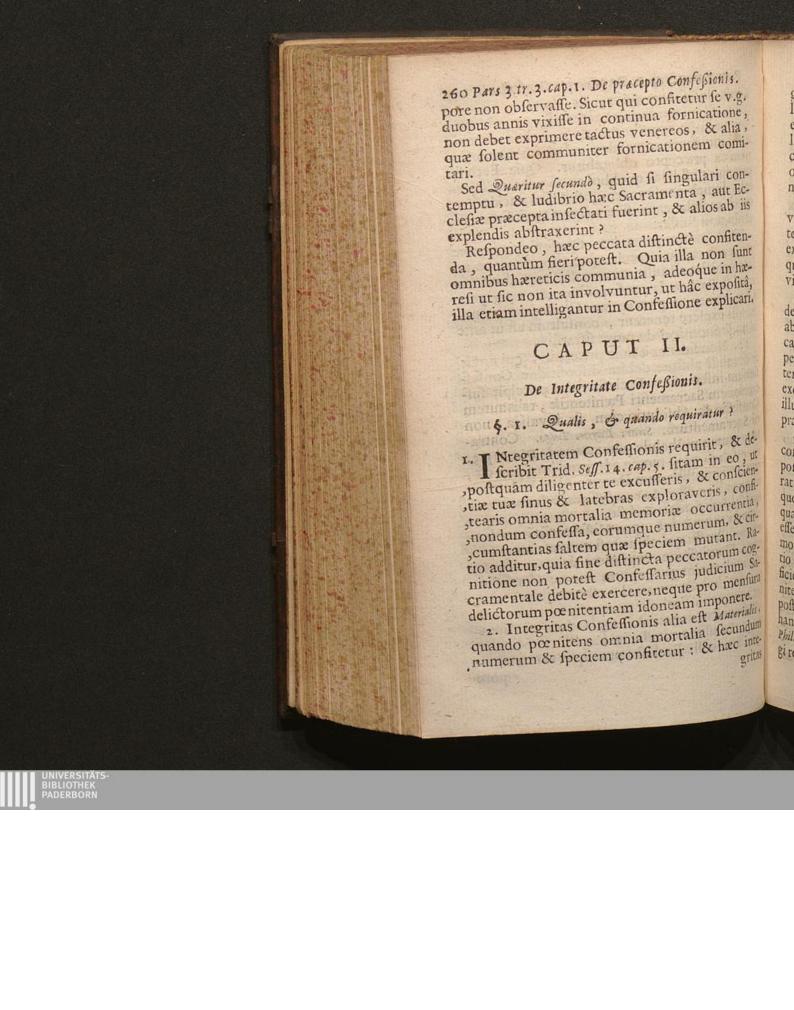
urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

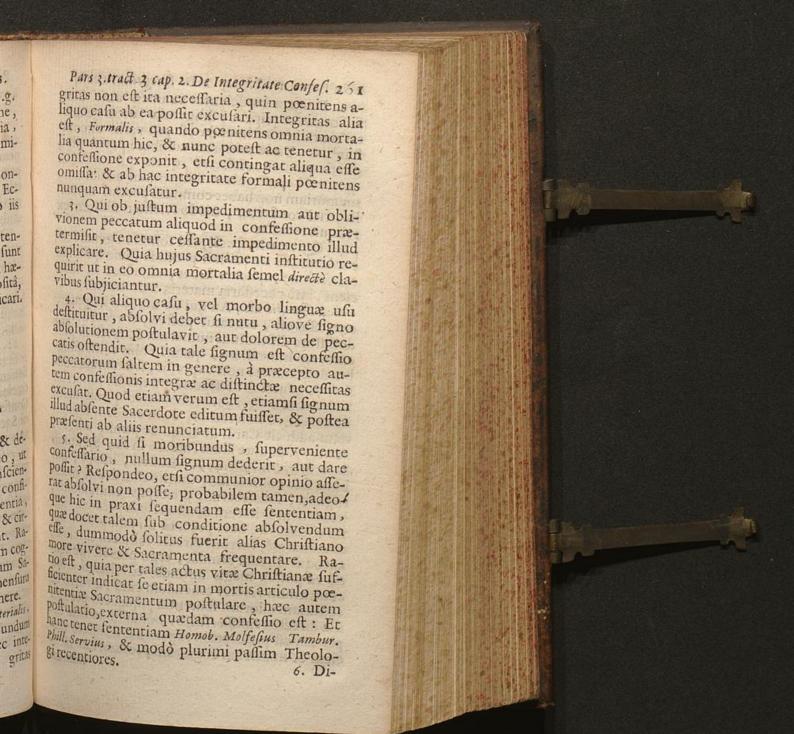

Pars 3.11. 3. cap I. De pracepto Confessionis. 257 confitendi præceptum colligit Trident. fess. 14. Dices, verba Christi tantum conferunt potestatem absolvendi, nullam verò memorant aut imponunt obligationem confitendi. Respondeo, hoc ipío quo tribuunt Sacerdoti tanquam judici in foro conscientiæ potestatem non tan-, tum absolvendi, sed etiam retinendi peccara, imponere simul præceptum Confessionis, sine qua ea potestas exerceri non possit, cum nequeat judex ferre sententiam sine causæ cogni-4. Hoc Præceptum non obligat lapfum in mortale ut prima oportunitate confiteatur. Ratio, quia præceptum confitendi est affirmativum, quod pro omni tempore non obligat, U uti fit in præcepto negativo. 5. Incumbit tamen peccatori præceptum divinum Confessionis Sacramentalis in articulo mortis: imò in gravi ejus periculo v. g. in difficili partu, in periculoso morbo, prælio, &c. Ratio est, quia peccator in tali casu exponeret se probabili periculo nunquam explendi præceptum confitendi, quod lapsis in peccatum mortale à Christo impositum est. pecfills 6. Dico fecundo, Ex præcepto Ecclesiæ omnes Christi sideles postquam ad annos discreprotionis pervenerunt, tenentur omnia mortalia ne absaltem semel in anno confireri. Probatur ex Concil. Lateranensi sub Innoc. III. ubi disertè amenpracipitur annua Confessio, quam Christus per tico, le ad certum temporis spatium non determinaitur. pra-Ab hoc præcepto non excufantur impuberes, Chri dest, qui septimum annum nondum atrigeettuntar tunt, si verè advertant se mortale peccatum quibus 6011-

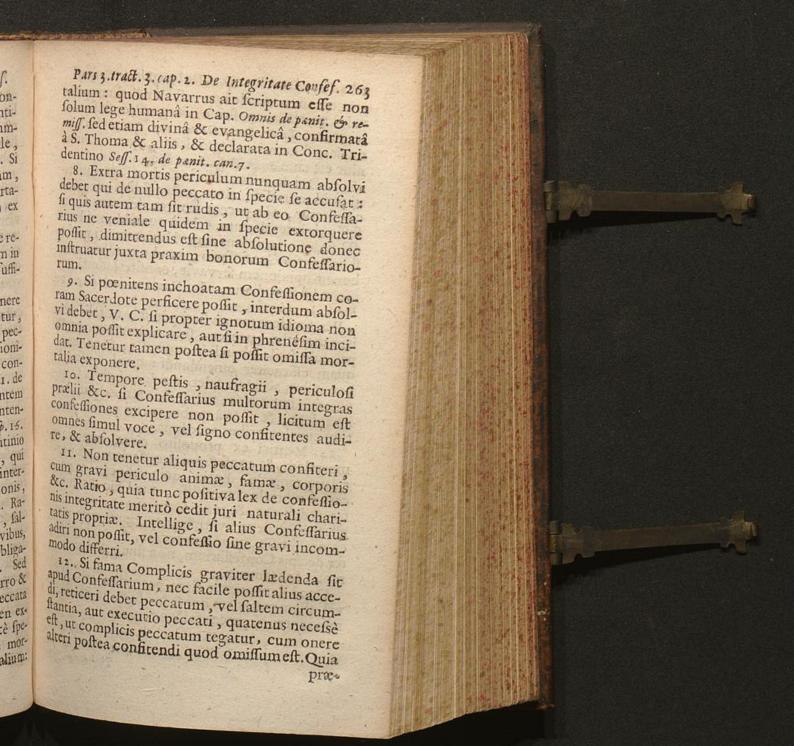

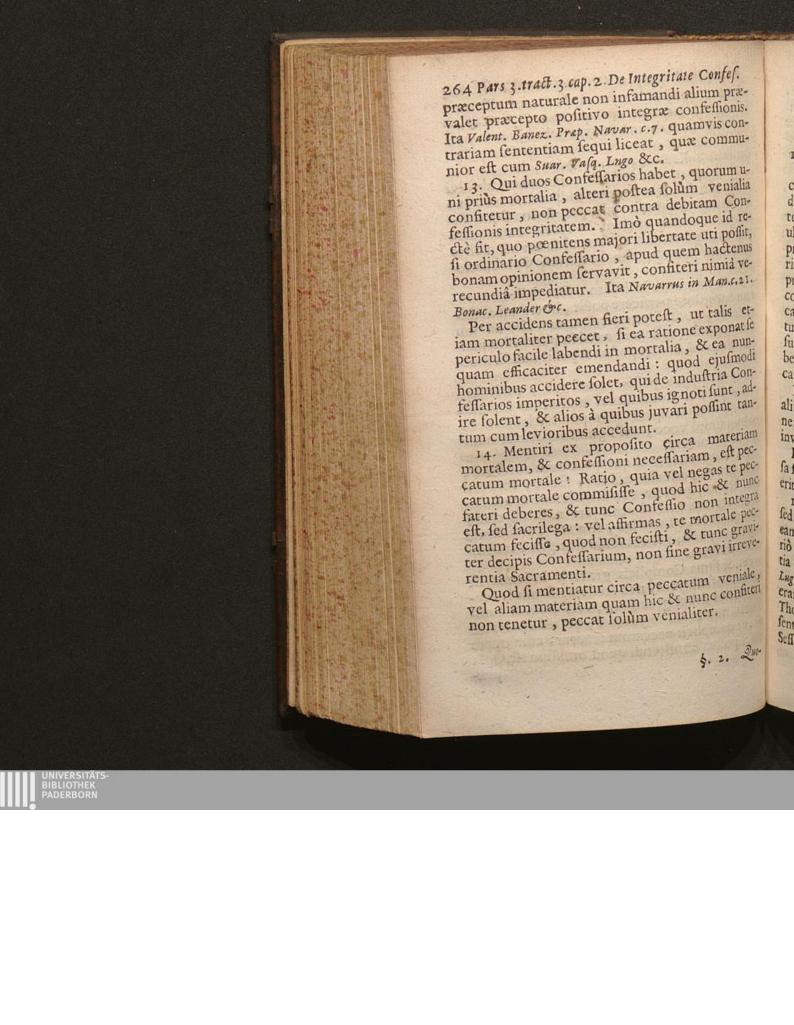

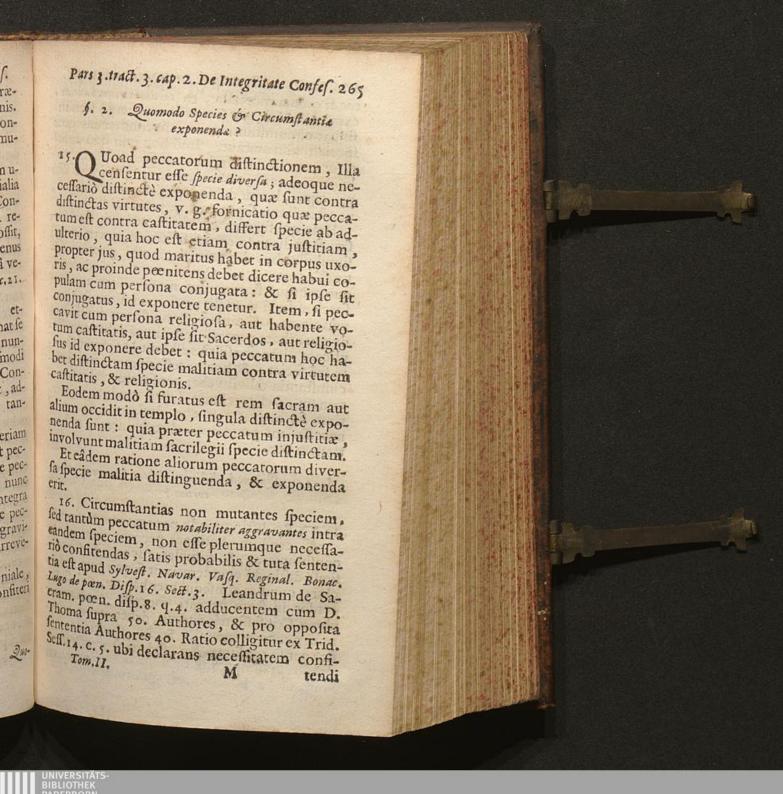

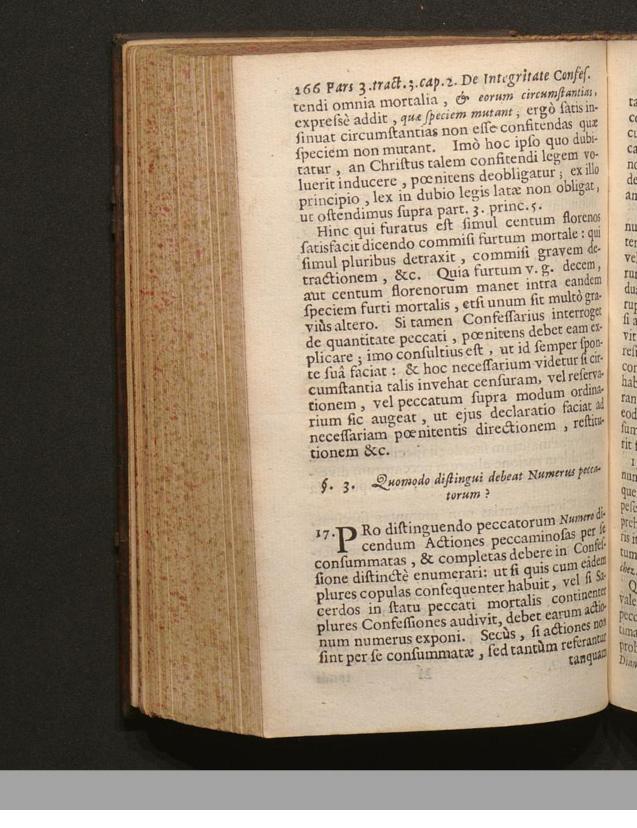
BIBLIOTHEK PADERBORN

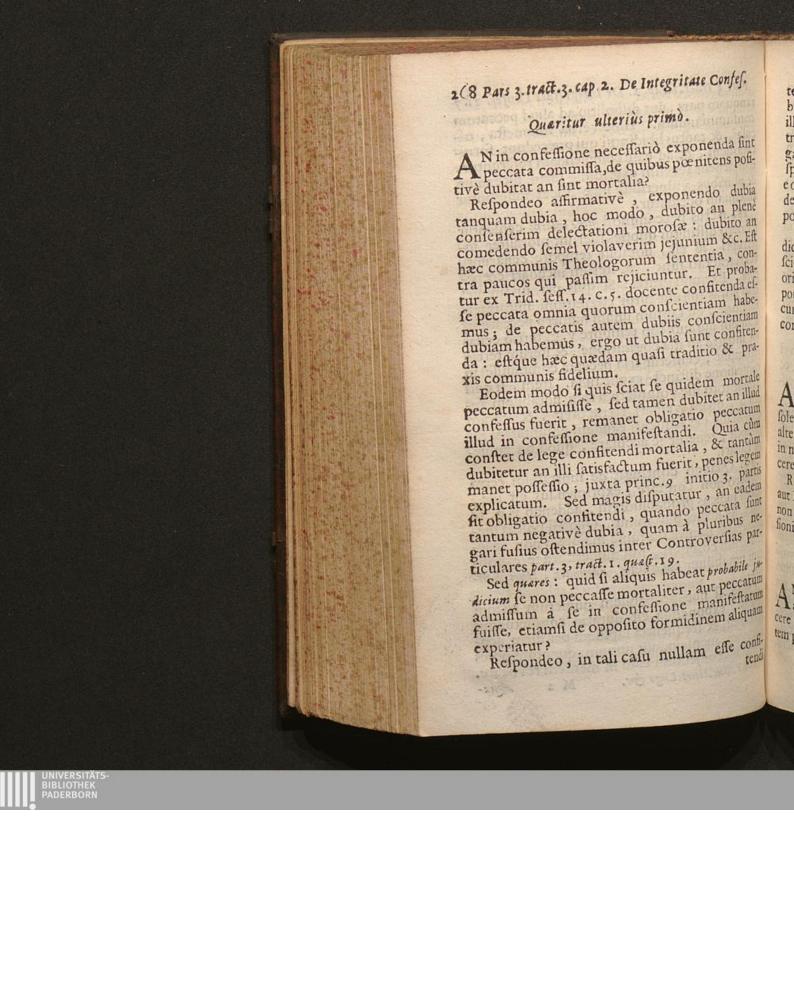

Pars 3 tract. 3. cap. 2. De Integritate Confes. 267 itias, tanquam pars, aut dispositio ad aliud peccatum is inconsummandum. Hinc verba inhonesta, ofquæ cula, & tactus libidinosi qui præcedunt fornidubicationem, & ad eam complendam referentur, 1 VOnon debent seorsim exprimi. Idem dicendum x illo de pluribus vulneribus quæ alicui infliguntur igat, antequam occidatur. 18. Actus peccaminosi merè interni censentur renos numero distingui quoties fuerunt moraliter ine: qui terrupti, id est, notabili tempore cessarunt, m devel retractati funt, & iterum inchoari cœpecem, runt. Exempli gratia: Si quis per unam vel ındem duas horas inhæsit turpi cogitationi sine interò graruptione, est tantum unum numero peccatum; rroget si autem durante illo tempore v.g. tertiò cessaam exvit integre ab illa cogitatione, & iterum tertio : sponresumpsit, censetur tria peccata commissife in e si circonfessione distincte explicanda. Item, si quis efervahabuit toto die voluntatem rem notabilem fuordinarandi, quam vesperi retractavit, & iterum ciat ad eodem die vel sequenti eandem voluntatem rerestitusumplit, tenetur se accusare, quod bis volue-19. Quando contingit de mortalium certo peccanumero non constare, exprimendus est ille, quem judicas probabiliorem, addendo v.g. te peserasse decies plus minus. Quod si postea demero diprehendas numerum fuisse majorem non teneper ic ns iterum confiteri, nisi numerum à te exposi-Confel. tum notabiliter excesseris. Fagundez, Hurt. San-1 eadem 1 fi S2. Quod si nec probabilem numerum affequi tinenter valeas, exponenda est duratio consuetudinis n actio peccandi, & frequentia lapfuum per diem, fepnes non umanam, mensem, aut annum, quantum potes ferantul probabili conjectura eam in mentem revocare. anquan Diana, Filline. Hurt. Lugo &c.

fef.

Pars 3. tract. 3 cap. 2. De Integritate Confes. 269 tendi obligationem. Quia cum judicium probabile nitatur motivis uon levibus, potest illi illi prudenter acquiescere, juxta princ.15. tr.1. traditum. Si enim talis à Confessario interrogaretur, an tale peccatum admiferit, rectèresponderet, se illud non commisse, etiamsi de eo formidarer: nam de iis quæ homines prudenter affirmant rarò judicium certum habere posfunt. Hinc si quis habeat prudens & probabile judicium, se de more ante confessionem conscientiam diligenter examinasse, etiamsi postea oriatur formidò de aliquo peccato prætermisso, potest probabiliter judicare se peccatum illud cum cæteris exposuisse, ac proinde ad illius confessionem non amplius obligabitur.

Quaritur Secundo.

Nin Missionibus ubi est unicus confessa-Arius, & maximus populi concurfus in die solemni v. g. Paschatis, liceat audito uno vel altero peccato poenitentem absolvere, uti fit in naufragio, fi alias nequeat populo satisfa-

Resp. Negative, etiamsi soret in die Jubilæi, aut Indulgentiæ Plenariæ. Quia in dicto casu non est sufficiens necessitas dimidianda confesfionis, & maximi inde abusus sequerentur.

Quaritur Tertio.

A N qui ob metum Hæreticorum non potest cere & custodia clausus detinetur, possit saltem per litteras, vel fidum internuntium Sacer-

M 3.

tes.

fint

poli-

dubia

plenè

to an

c. Eft

con-

roba-

ida el-

habe-

ntiam

fitenpra-

ortale

n illud

catum

a cum

antim

legem

cadem

ra funt

us ne-

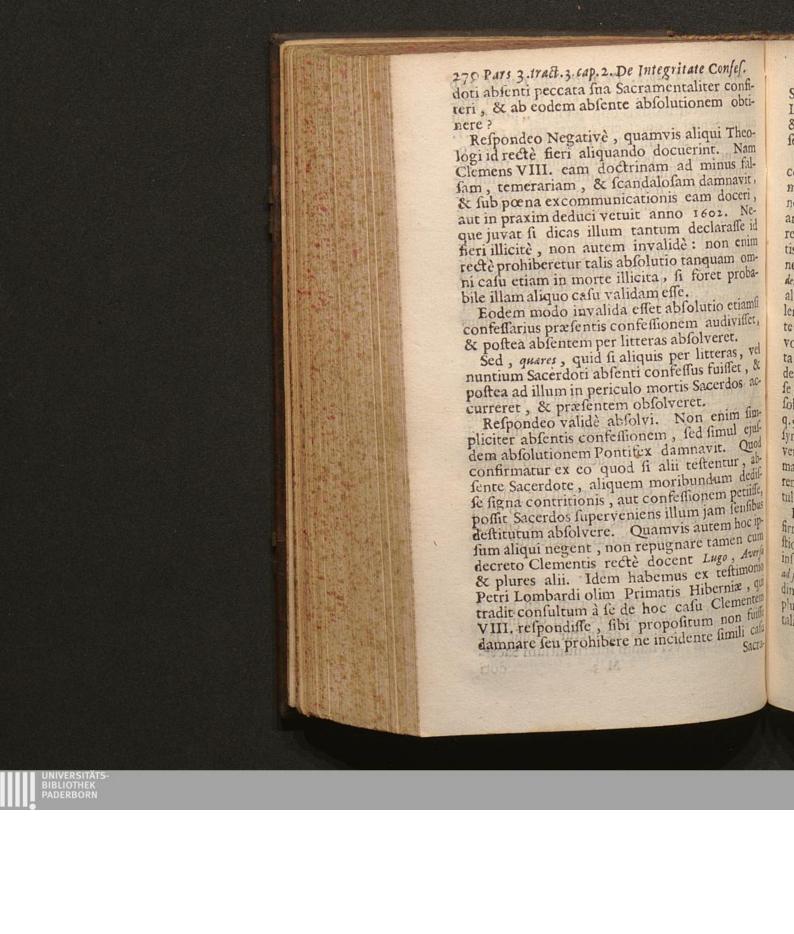
as par-

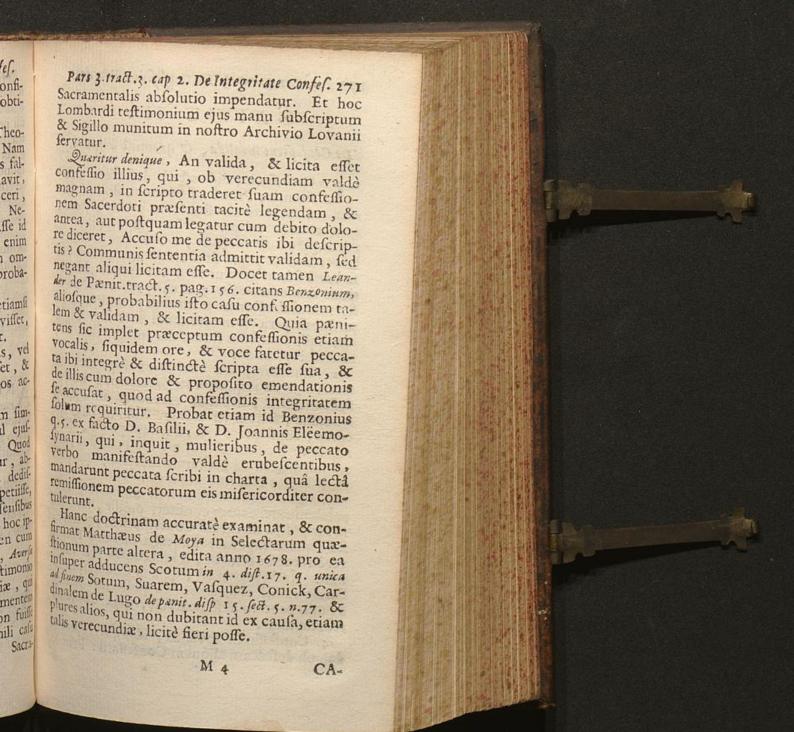
sbile ju

ccatum

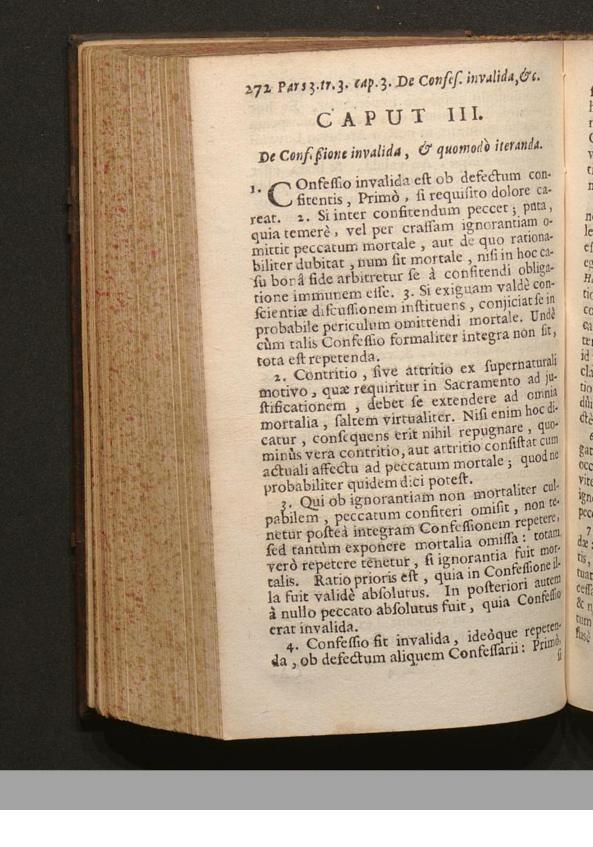
diquam

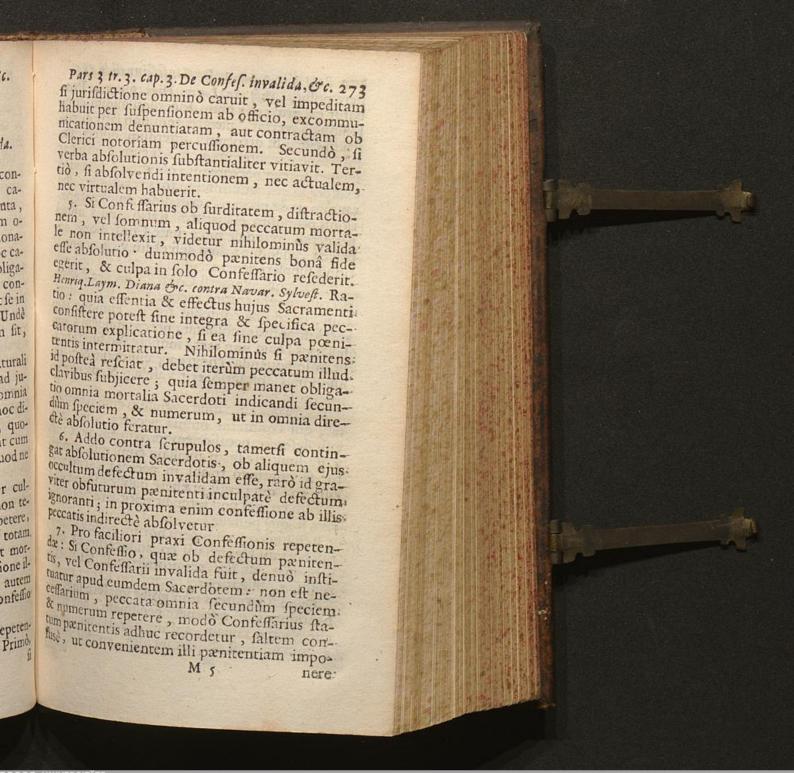
confitend

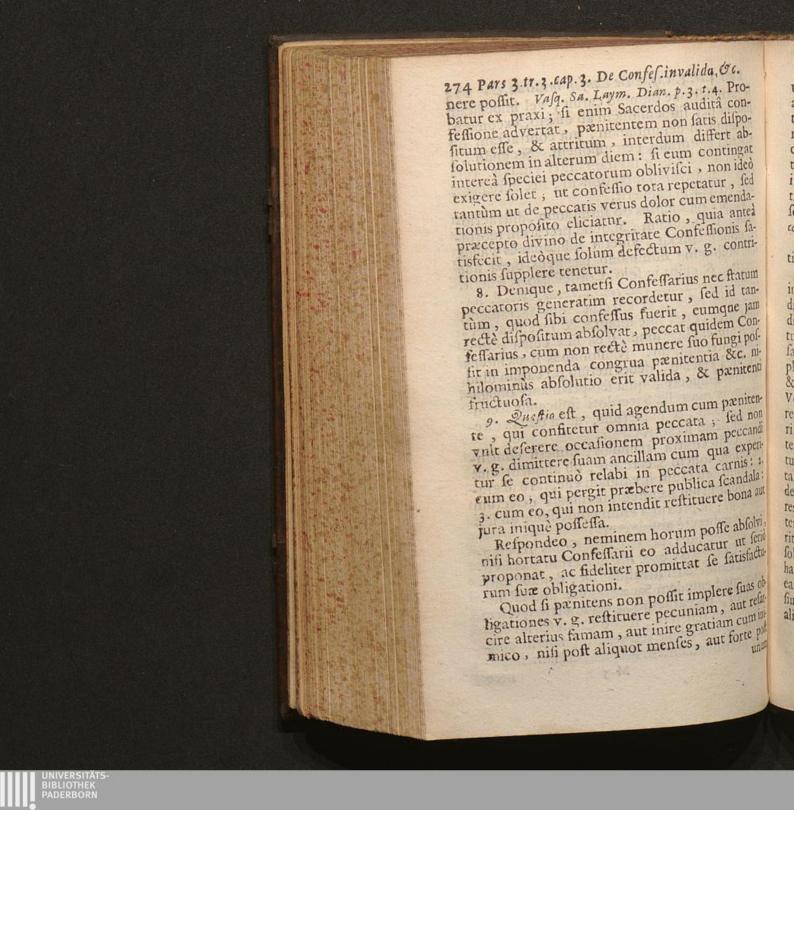

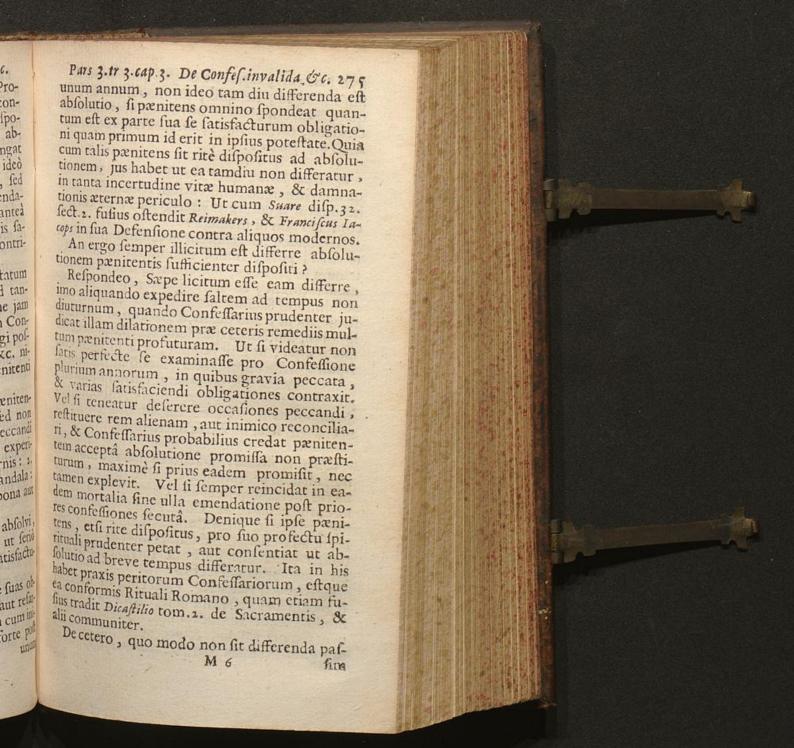
UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

BIBLIOTHEK PADERBORN

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Pars 3.tract. 3.cap. 4 De Sigillo Confessionis. 277 Reginal. Io. Sancius apud Dianam p. 3.tr. 4.refol. 108. qui innuit hanc resolutionem à Confessariis benè notandam, quia multis molestiis eos liberat. CAPUT IV. De Sigillo Confessionis. S Igillum Sacramentale est obligatio juris divi-ni ad servandum secretum quovis casu in iis omnibus, quæ in ordine ad absolutionem Sacramentalem exponuntur. Quaritur hic primò, qua, & quanta sit obligatio hujus secreti: Secundò, ad quos se extendat. Tertiò, quando, & quomodò singulos obftringat. 1. Dico primò, secretum hujus sigilli graviter obligat ex jure naturali, divino, & humano: habetque malitiam injustitia, & facrilegij. Probatur primum: quia jure naturalitenemur præstare sidelitatem, tueri samam proximi, & alteri non facere, quod nobis fieri nolumus. Probatur secundum : quia Confessio est juris divini, ergò & secretum Confessionis sine quo hac redderetur odiosa & inutilis : qui enim pracipit finem, censetur pracipere media fine quibus finis obtineri, & conservari nequit. Tertium pater ex cap. Omnis utriusque, ubi de hoc secreto perperuum in Ecclesia fuisse præceprum declaratur, & ejus transgressori pæna perpetuæ inclusionis decernitur. Gravitas præcepti patet exeo, quod in ejus violatione dari parvitatem materiæ cum plerisque neget Malderus, Baldellus, Diana part. 5. tr. 5. refol. 8. Dices, Peccatum veniale est materia levis:

BIBLIOTHEK PADERBORN

0.

8

do-

1110-

ibus prerum

Mitaura, Re-

., &

r in-

verò

ceff-

bolo

regli-

nem,

igan-

ut in

ortali

el nu-

ad va-

rmissa eri de

, quæ

d sine

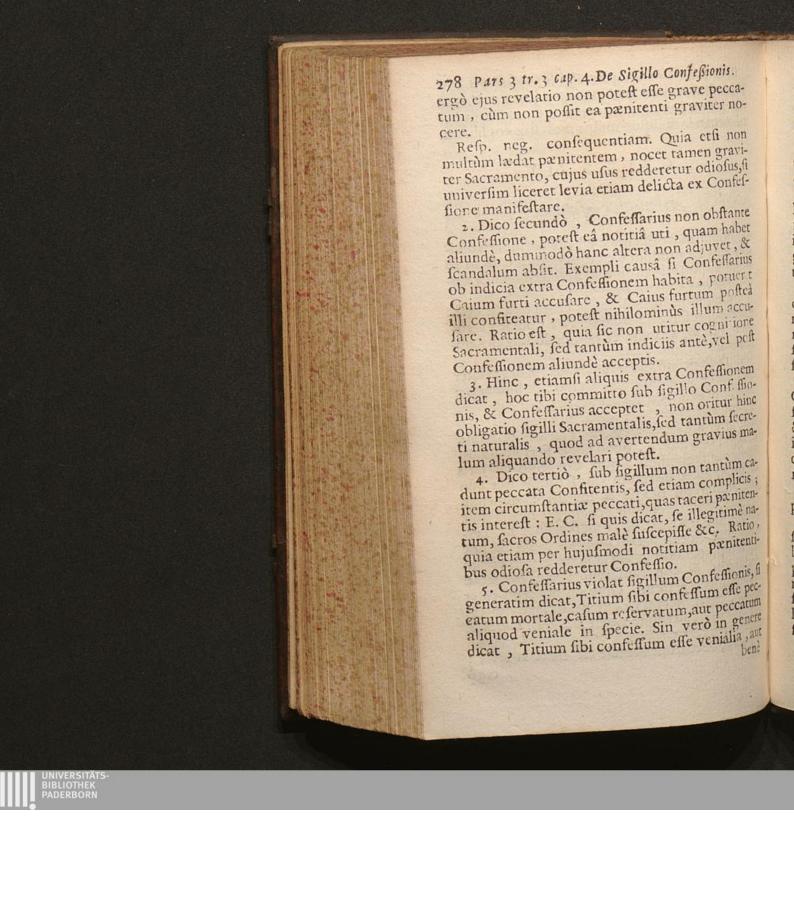
aturali

Confes-

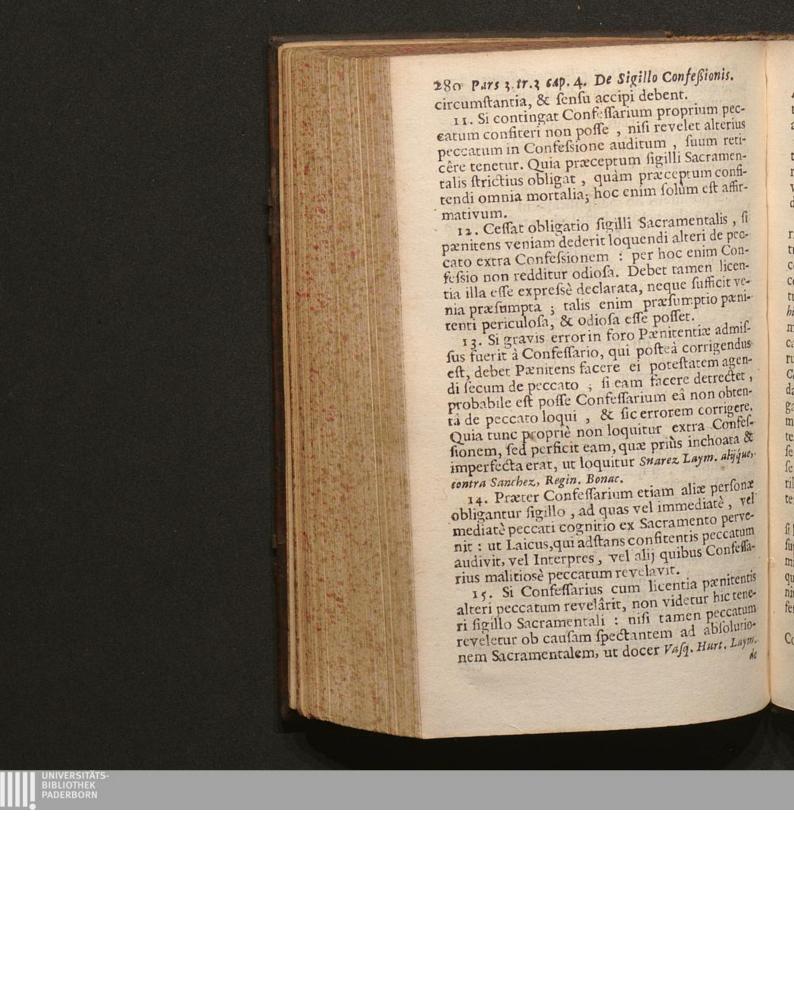
, ma-

eclara-

7. VAII.

Pars 3. tr. 3. cap. 4. De Sigillo Confesionis. 281 de Conf.c. 14.n. 18. contra plures : quia hujus scientia non oritur ex Confessione, sed ex licentia ab ipso pænitente facta. 16. Pænitens non tenetur figillo Sacramenti; etiteneri tamen potest interdum lege seereti natuenralis, ne quid ex Confessione manisester, quo nfivel suæ, sine causa, vel Confessarij rectæ samæ fir-, fi 17. Si plures conspirârunt in necem Confessarij, & Titius unus ex conspiratoribus proposi-100tum hoc conficeatur, licitum est Confessario sibi onconsulere declinando infidias, licer sciat socios enconspirationis inde suspicaturos, Titium pecca-VCtum suum confessium esse. Ratio est apud Laym. enihien. 21. quia fuga hæc per se nullum peccatum nifmanifestar, sed solam peccati Cosessionem, peccatum enim focij illi antea cognitum habueidus genrunt: ita contra aliquos Sylvester. Henricq. Laym. Conin. D. 9. dub. 4. quibus addit Moya infra citantet, das Sotum, Candidum, Thoman Sanchez, Fatengandez, Th. Hurtado, Leandrum à SS. Sacraere. mento tom. 1.tr. 5. disp. 10.q. 68. 69 69. exprimennfela & tesetiam casum quo scivit Confessarius vino à le Consecrando aliquos miscuisse venenum posique, se à celebrando abstinere : strictior tamen plutibus est Moya qui addit, nisi aliunde ipsi pæni-Conx vel tenti periculum mortis immineret. erve-18. Confessarius nullo modo violat sigillum, s hominem ob publica, & manisesta latrocinia atum feffasupplicio affectum commendet, quod de commissis peccatis rite confessus fuerit. Quia, intentis quit Laym. peccatum non revelat, quod supponitur omnibus effe notissimum, sed solam contenefessionem peccati. atum urio 19. Confessarius nititià, quam habet ex sola Confessione, uti non potest in externa guber-Laym. natione,

2Cius

Pars 3 tr. 3.cap. 4. De Sigillo Confessionis. 283 5. Tr. 11. R. 13. Sic enim indirecté revelat peccatum. 23. Notandum denique est, posse casum intervenire, in quo Confessarius possit, & debeat obligare pænitentem ad manifestandum complicem extra Confessionem, si ob grave damnum pænitens ad hoc aliundè obligetur. Lisgo D.16.n. 420. Quares porrò, Quid agendum, si quis confiteretur peccatum occultæ conspirationis in grave damnum & injuriam alicujus personæ, aut reipublica, etiam haretica? Respondeo, negan-dam illi esse absolutionem, nisi præstet promissionem sirmissimam ab illa conspiratione penitus abstinendi, eamque pro viribus impediendi. Unde patet Confessionem Sacramentalem non tantum reipub. non esse noxiam, ut aliqui calumniantur, sed etiam maxime utilem ac salutarem. Plurima notatu dignissima de rigida obligatione Sigilli Sacramentalis nuper deduxit vir doctissimus D. Nicolaus du Bois in gemino trachatu de ea materia conscripto. CAPUT V. De Satisfactione. Atisfactio Sacramentalis, est aliqua compen-) satio injuriæ Deo illaræ, à Confessario injuncta. Ut autem hujus satisfactionis essentia & necessitas intelligatur.

1. Dico primo, Satisfactio hæc est pars Pænitentiæ, quæ ad eam requiritur, non necessitate Sacramenti, fed tantum præcepti. Probatur, quia Trident. sess. 14. cap. docet, Contritio-

5.

CC.

Ex-

115

an-

igil-

cca-

bre-

iana

itui-

uast.

atis,

lect. banit.

com-

latio-

tan-

etiam

lvere

alteri

nfiteri

uidem i contra

ionem us cri-

a, quia eman-

s colli-

tionem

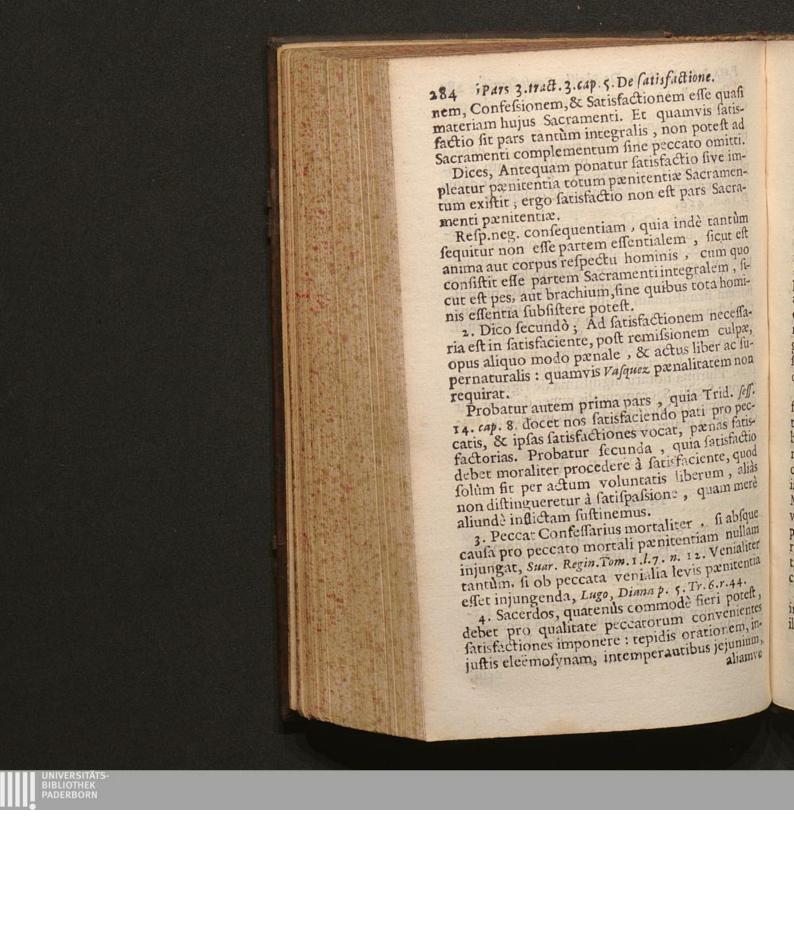
ment

igillum

eri im

I aliam,

Diana ! 5. Tr.

Pars 3. tract. 3. cap. 5 De satisfactione. afi aliamve corporis afflictationem. 15-5. Panitens non potest non admittere paniad tentiam si justa sit. Sacerdotes enim vi clavium non solum absolvere, verum etiam ligare ti. possunt. Quare, cum Sacerdos habeat potestamtem obligandi pænitentem, ut opus pænitentiæ enimpleat, pænitens illi obedire tenetur. Contrararium sensit Cajet. Navar. & alij, si velit v. g. in ùm Purgatorio satisfacere. est 6. Obligatio implendi panitentiam ex genere suo gravis est: à gravi peccato excusar materiæ quo , silevitas, ut si quis exiguam pænitentiam, aut panitentia partem fine contemptu non implemiat. Addit Suarez, eum qui pænirentiam gravem essaob sola venialia peccata impositam omittit, non peccare nisi leviter; durum enim, oblilpæ, c fugationem satisfaciendi pro culpa levi posse per non se gravem fieri, & pænæ æternæ reatum infeff. 7. Quamvis in Tridentino moneantur Conpecfeffarij, ut pænitentiam peccatis proportionafatis tam injungant : casus tamen aliqui funt, in quiactio bus leviorem, quam peccata merentur, imponequod re possint. 1. Infirma pænitentis dispositio, vel aliàs corporis, vel animi; ob quam timetur eum mere impleturum non esse majorem pænitentiam. 2. Magnitudo contritionis. 3. Tempus Jubilæi. bsque vel alterius Indulgentiæ Plenariæ. Cum enim ullam per illam pænitens satisfaciat pænæ debitæ, non ialiter restat alia obligatio quam ut acceptet pænitententia tiam leviorem, quæ se habeat per modum medicina contra reliquias peccatorum. 14. otest, 8. Plus valet modica pænitentia à Sacerdote nientes imposita, quam magna sponte suscepta. Quia m, m illa, non hæc, vim habet Sacramentalem. mum, 9. Satisfacit præcepto Confessarij pænitens liamye eti

Pars 3. tract. 3. cap. 5. De satisfactione 287

Quares primò: quanta pænitentia videatur
esse proportionata pro uno mortali ordinario?
Respondeo justam satis pænitentiam esse v. g.
coronam 5. decadum, vel aliam huic æquivalentem: vel quæ adæquet unam ex parvis horis Canonicis v. g. tertiam, sextam, aut nonam,
ut est communis opinio. Non debet tamen hæc
quantitas pænitentiæ crescere æqualiter crescente numero peccatorum, quasi necessè soret
injungere pro 10. mortalibus 10. coronas, sed
hoc relinquitur determinandum judicio prudentis Confessarii.

Quares secundò: quomodò possit hæc proportio servari cum Hæretico recenter converso, vel maximo peccatore, qui totà vità gravissima peccata accumularunt? Respondeo optimam esse praxim, utillis prospiciatur de Indulgentia Plenaria, qualem plerique Missionanarii Hæreticis primò conversis ex privilegio possunt elargiri. Secundò, in partem pœnitentiæ injungendo illis opera aliàs præcepta v. g. sacra quæ audire tenentur diebus Dominicis & Festis, ac quædam jejunia quæ in Ecclesia occurrunt: hæc enim aliquando in pœnitentiam posse injungi docet Suar. Vasq. & 4. alii cum Laym. l.5. t.6. cap. 15.

CAPUT VI.

De Indulgentiis.

I Ndulgentia est remissio pœnæ temporalis extra Sacramentum per applicationem satisfactionis Christi & Sanctorum. Alia est plenaria, alia partialis tantum, ut est unius anni, carena, aut quadragena. Duma autem conceditur indulgen-

BIBLIOTHEK PADERBORN

ti

n

15-

to

.3.

n-

am

alis

ens

ju-

tt-

am

me-

iam

111-

, ob

rio,

nodò

quia or-

jurul-, ac

m ac

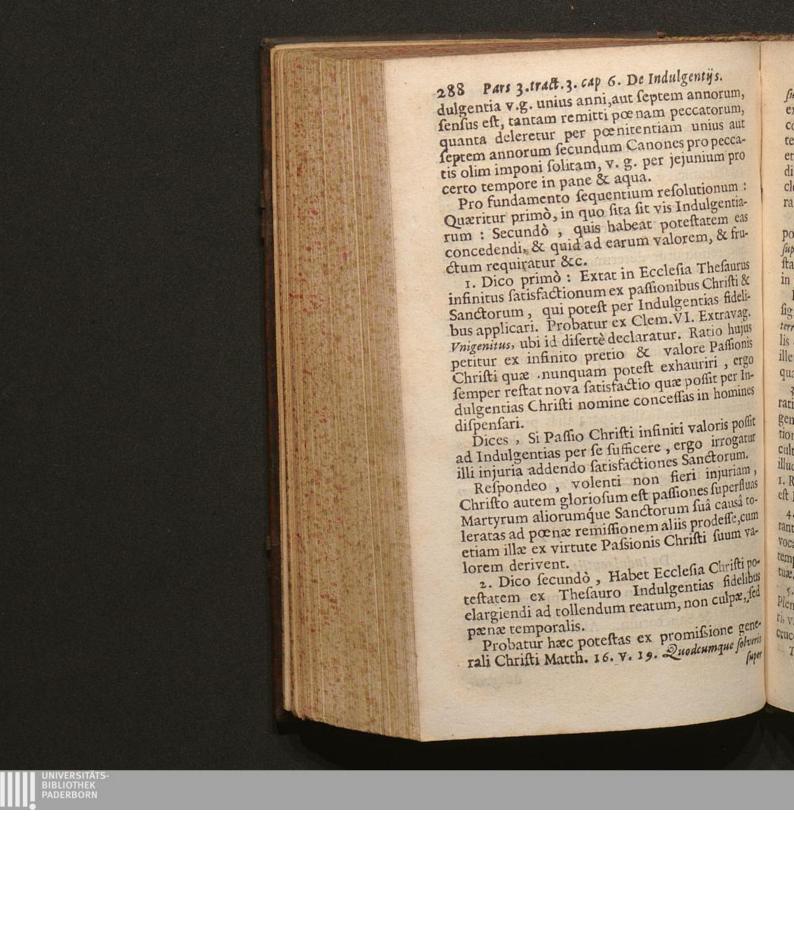
apud

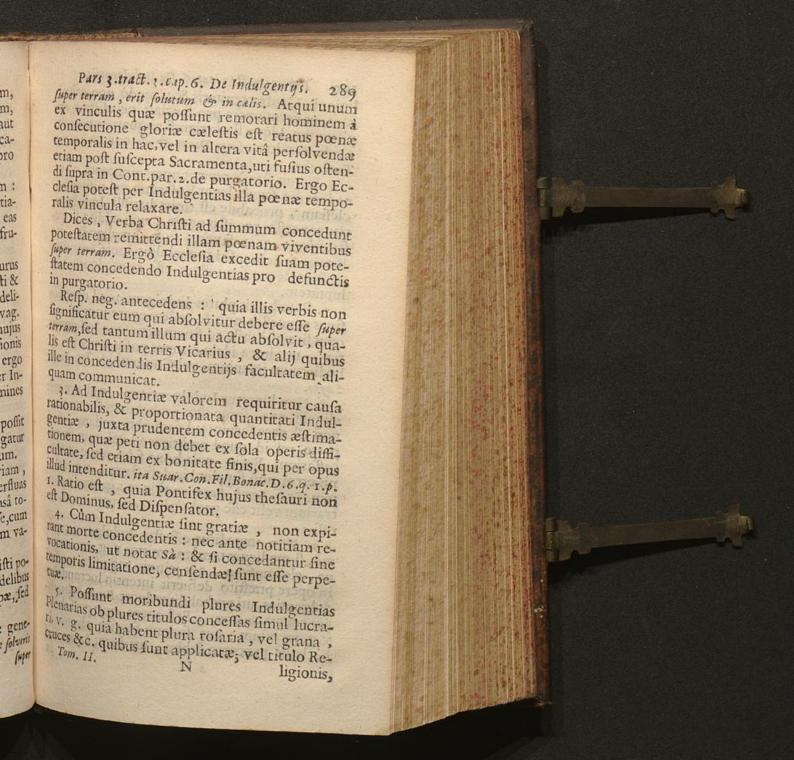
e noni pro tâ ta-

la ex-82 sta-

ia ido-

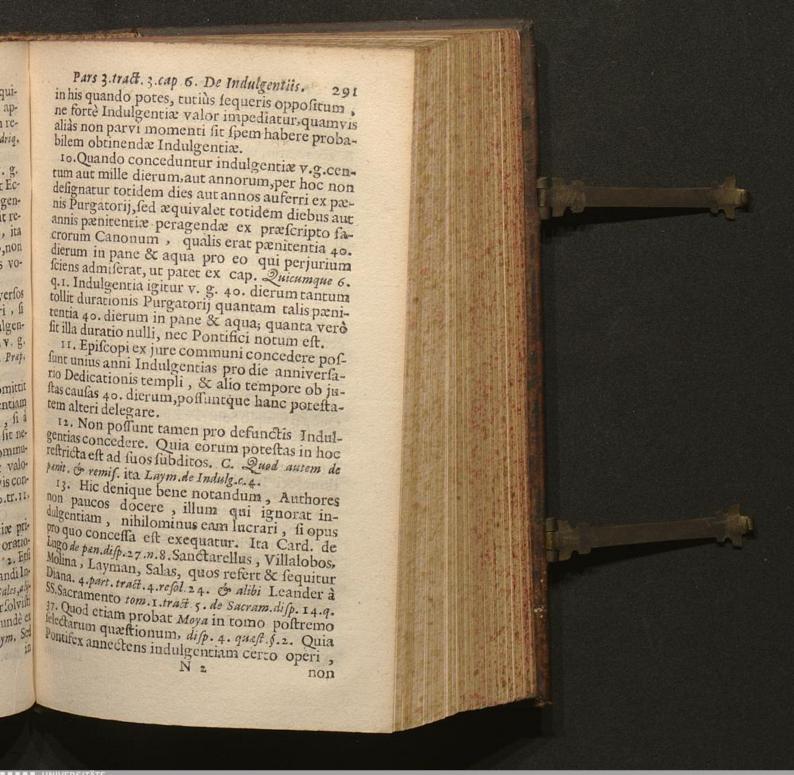
Quares

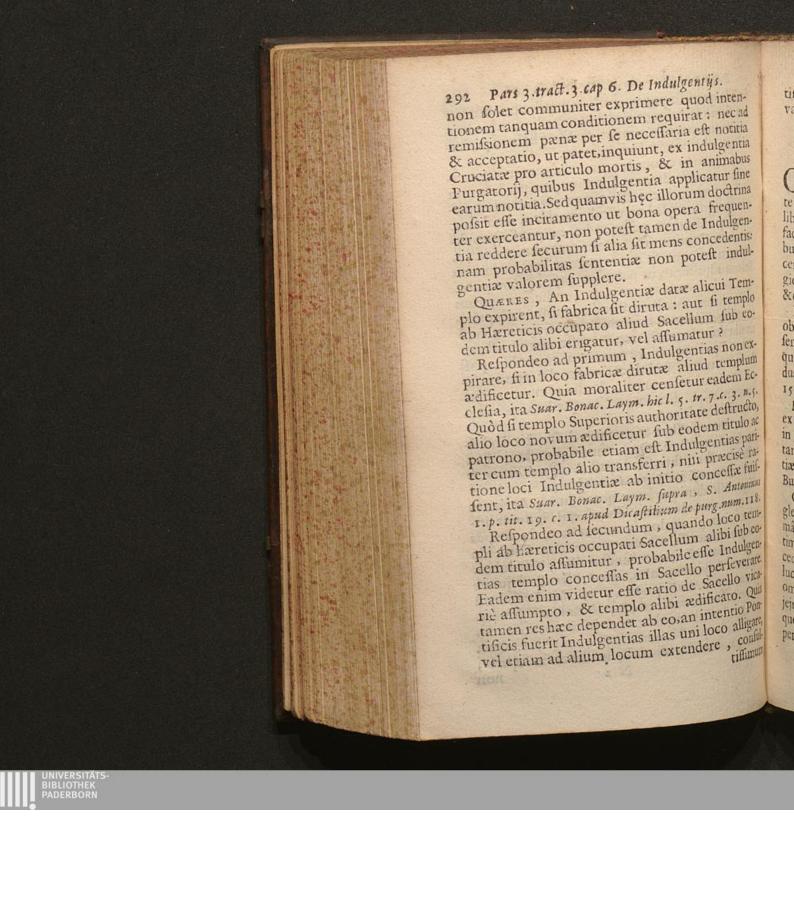

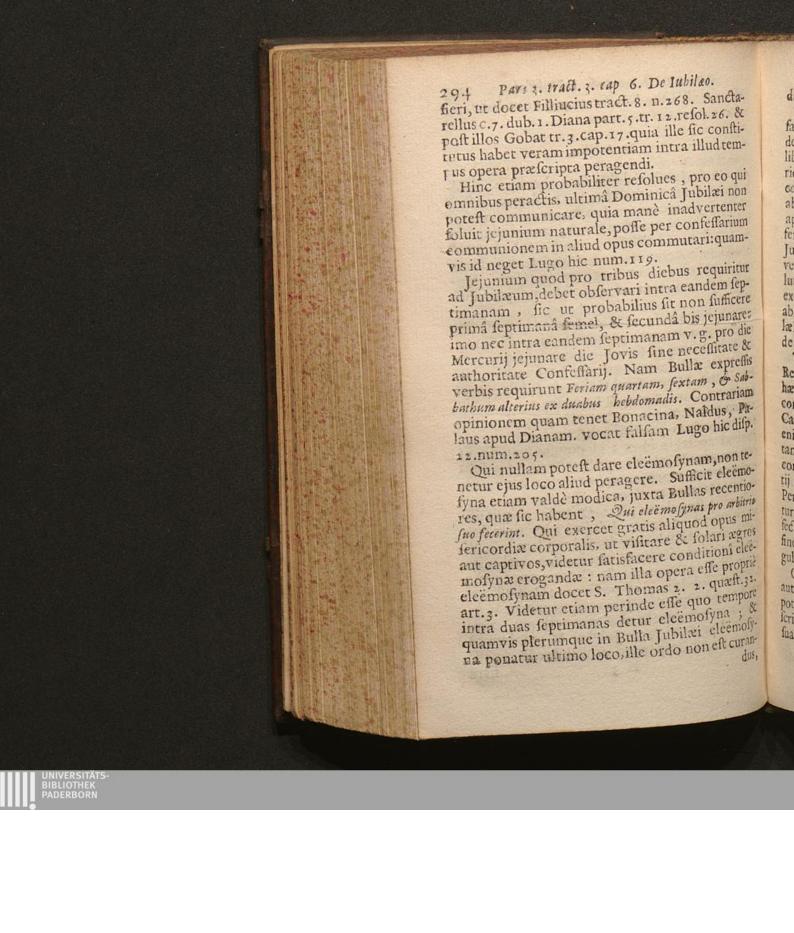
BIBLIOTHEK PADERBORN

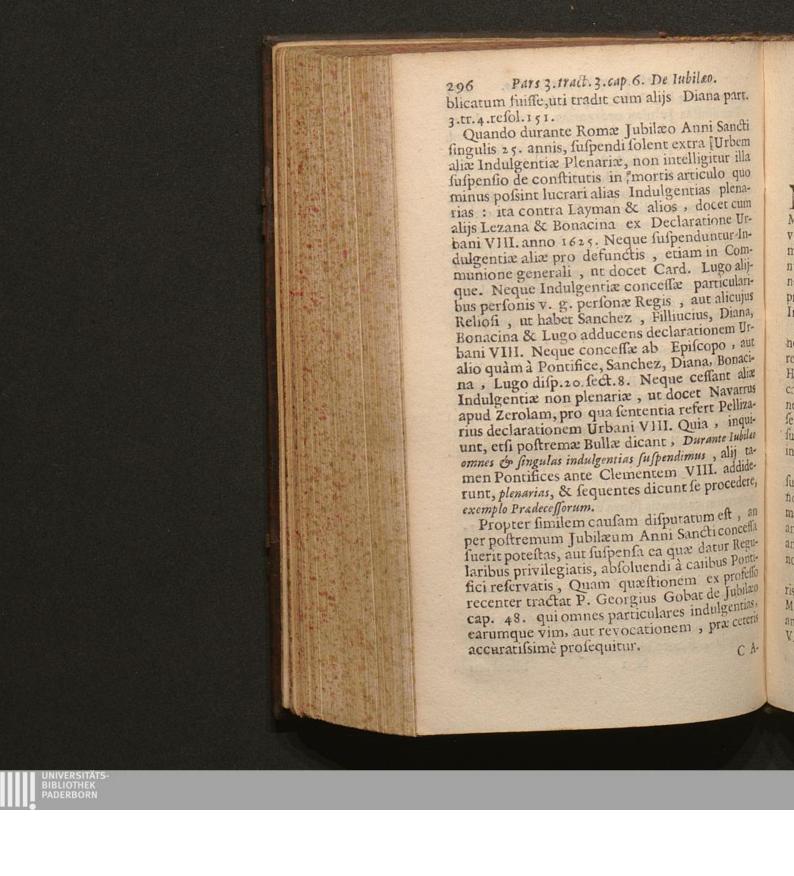

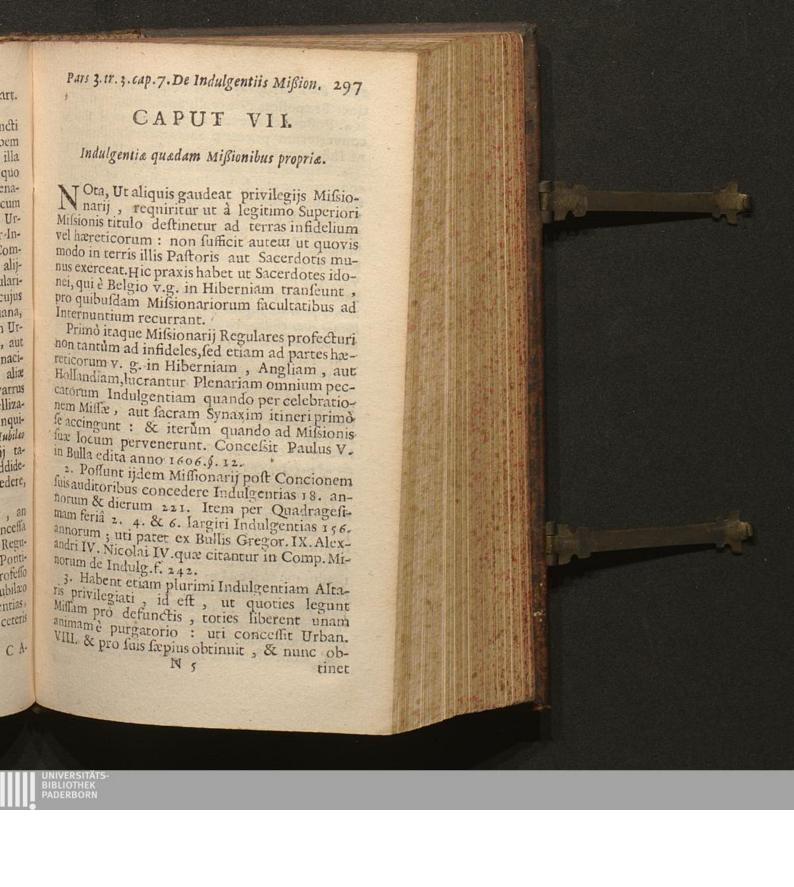

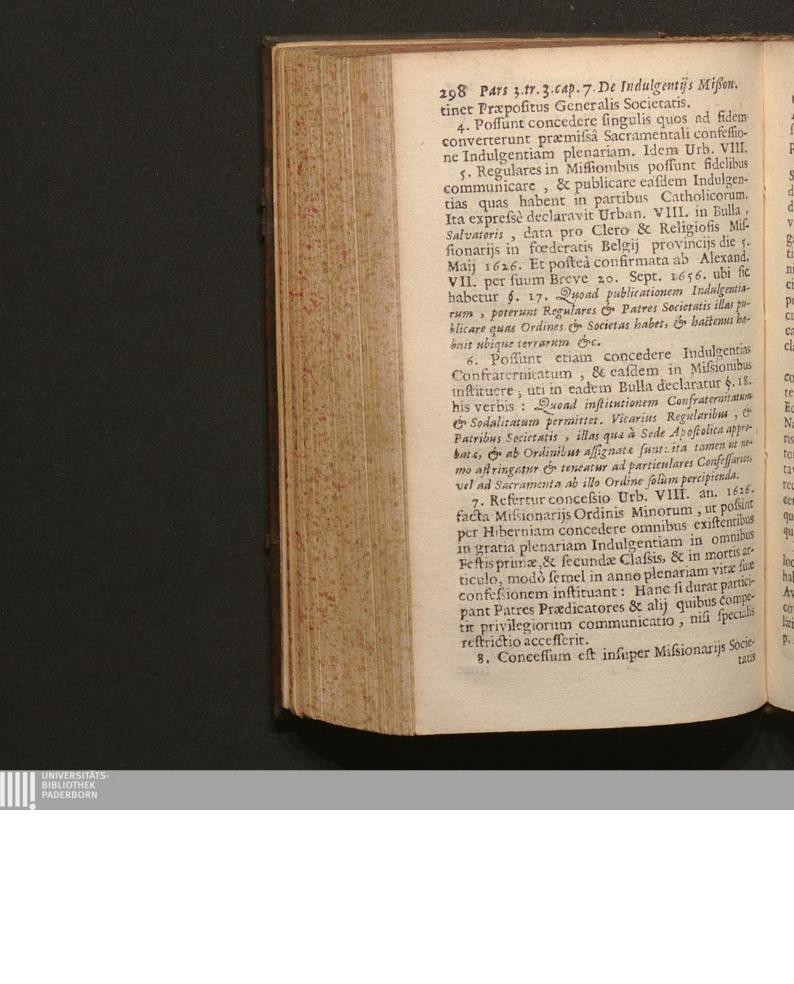
Pars ? tract. 3.cap. 6. De Iubilao. tissimum est à sua Sanctitate pro novo loco noenvas Indulgentias postulare. cad itia ntia De Iubilao. abus Ux de Jubilaco dubia funt breviter resolfine vam juxta probabiliore Theologorum senrina tentiam. Habet autem Jubilæum, ultra quamuenlibes Indulgentiam Plenariam, annexas multas genfacultates quoad absolutionem à Censuris, casiintis: bus reservatis, commutandi vota, item effectum ndulcertiorem, ob causam magis universalem, longiorem durationem ad duas faltem septimanas Temmplo Probabilius videtur idem Jubilæum posse bis b coobtineri, fi quis opera præscripta bis perficiat, ut semel in prima, & semel in secunda septimana on exoplum qua durat Jubilæum, ut docet Lezana, Reginaldus, Diana, & novissimè Gobat de Jubilæo cap. m Ec-15.contra Card. Lugo & Layman. 3. 2.5. Non potest aliquis authoritate propria unum ructo, rulo ac ex operibus pro Jubilæo præscriptis commutare in aliud aperte melius : id potest Confessarius as part tantum quando adest impedimentum impotenisè ratia ut carcer, morbus, iter, navigatio &c: nama full-Bullæ communiter dicunt, Qui nequeunt. Quæstio singularis est: Quando aliquis nentoninai m.118. glexit omnia opera pro Jubilæo præscripta prio temmå, & secundâ hebdomada, sed tandem ipso ulfub co timo die novâ pietate & pænitudine ductus acdulgen cedit ad Confessionem & Communionem pro everare lucrando Jubilæo; an possit tunc Confessarius O VICE omnia opera quorum jam tempus effluxit v. g. o. Qui Jejunia commutare in alias pias actiones, eumcio Pon que reddere participem Jubilæi & omnium ed alligare portinentium. Respondeo probabile esse id posse conlu tiflimun

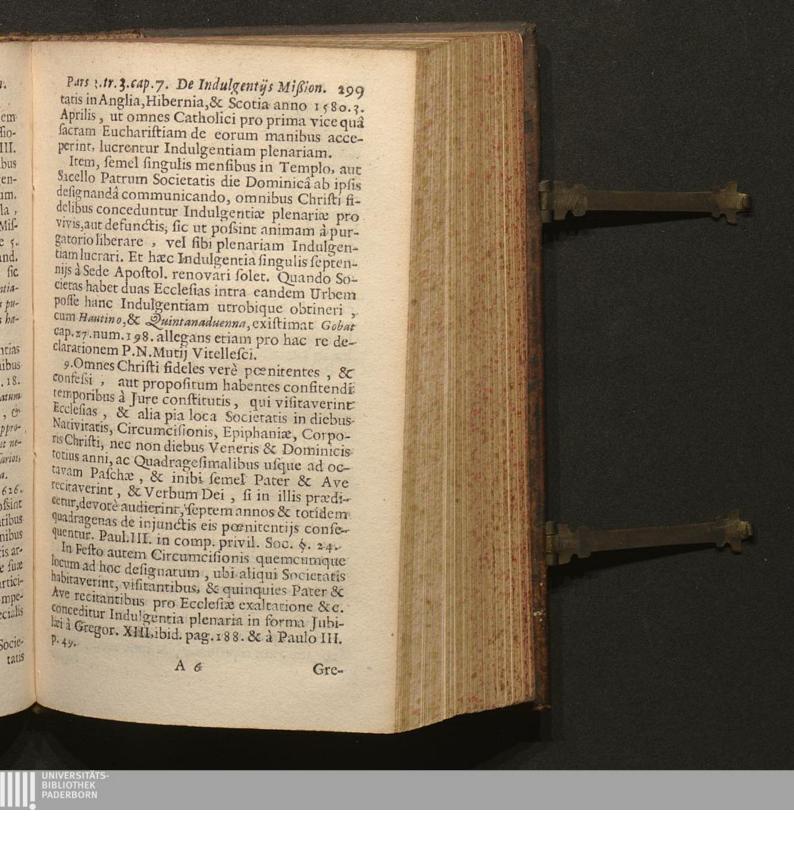

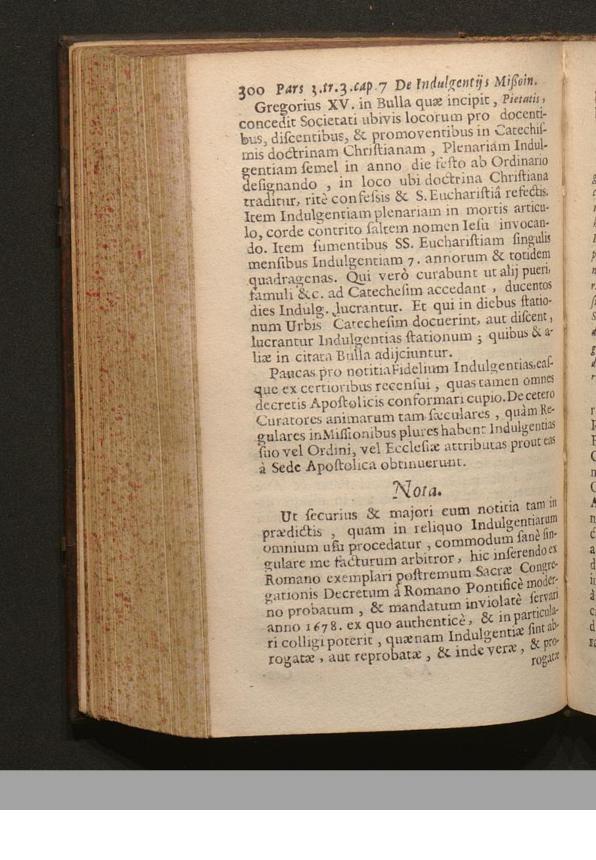
Pars 3. tract. 2. cap. 6. De Iubileo. 295 tadus, ut docet hic Gobat cap. 30.in fine. Per Bullas Jubilæi ordinarias, primò, datur 80 facultas eligendi quemlibet Confessarium : sed tidebet is esse approbatus ab Ordinario loci: & mliber à Censura Ecclesiastica. 2. Tali Confessario datur potestas absoluendi à quibuscunque qui censuris : sed tantum pro foro interno. Et hæc non absolutio probabiliter potest dari à Sacerdote rer approbaro cui non confiteris. Potest etiam conum ferri post elapsum tempus Jubilæi, quando intra ım-Jubileum alia opera perfecisti, sed ex oblivione, vel ex justa causa co tempore non perijsti obsoitur lutionem à censuris : vel quando ipsa absolutio sepex justa causa debuit differri. Et idem valet de cere absolutione à casu reservato post tempus Jubiare: laiclapfum. Ita Filliucius, Palaus, Card. Lugo de Panit.disp. 20. num. 99. e & Terriò, datur facultas absoluendi à Casibus reffis Refervatis, etiam in Bulla Cænæ: nec excipitur Sabhæresis nist id exprimatur. Quarto, potestas riam commutandi omnia vota in alia pia opera, votis · Pa-Castitatis, & Religionis duntaxat exceptis; sic disp. enim verba Bullæ sonare solent. Non præbent tamen potestatem in votis dispensandi. Nec n tecommutandi vota in præjudicium alicujus teremotij, quando jam funt acceptata, Suarez, alijque. ntio-Per votum castitatis supra exceptum, intelligirbitria tur votum absolutum castitatis perpetuæ & pers misecta, juxta ea quæ dixi supra p. 3. tract. 1. in egros fine de facultatibus ordinarijs quorundam Reeleeopric Qui omisit lucrari Jubilæum in sua diæcess ft.32. ant patria durante tempore in ca constituto, npore ; & potest illud lucrari alio loco, in quo tempus prescriptum nondum effluxit: imo probabiliter in molylua Patria, si ante ignoravit Jubilæum ibi puurandus, blicatum

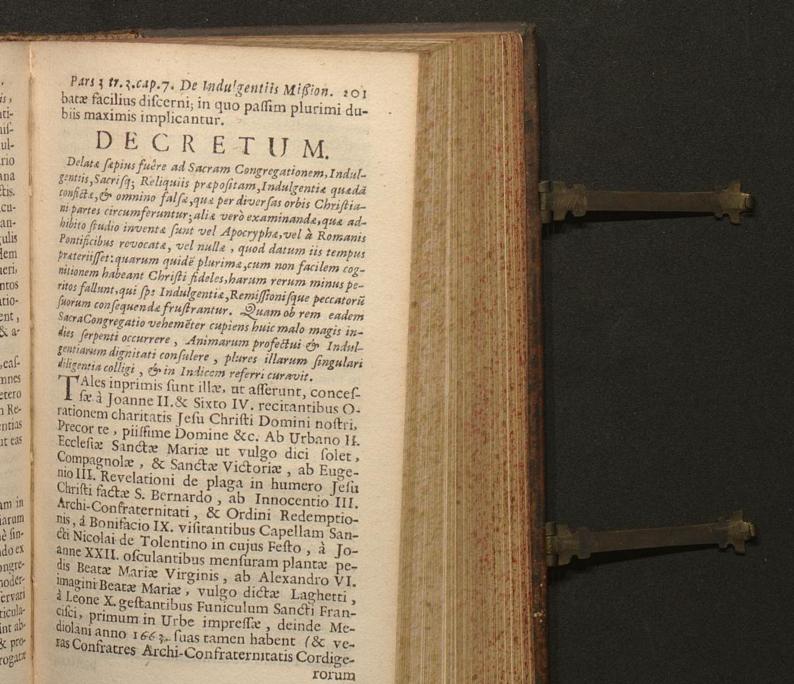

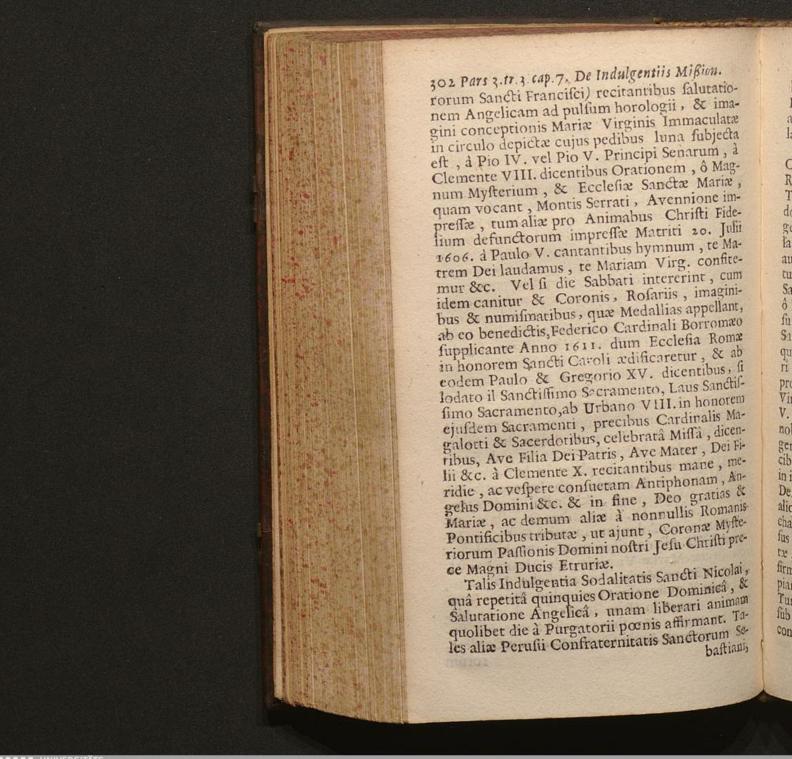

Pars 3.17.3 cap 7. De Indulgentiis Mission. 303 bastiani, & Rochi, & Romæ Societatis Sancti Bernardi ad columnam Trajani, tales Demum alia Crucefignatorum Sancti Eustorgi Mediolani, Arimini, & Bononiæ. Ejus generis funt & illæ concessæ, ut ajunt, Cappellæ Rosarii in Ecclesia Sancti Antonii de Rovigo, seu Rodigii, vel Ecclesiæ Sanctissimæ Trinitatis Bergomi aut Sancti Petri Montis Todoni in die Inventionis Sanctissimæ Crucis, vel gestantibus funiculum Sancti Francisci de Paula, vel celebrantibus Missas Sancti Augustini, aut alias quinque in honorem quinque festivitatum Beatæ Virginis, vel recitantibus Officium Sanctæ Franciscæ Romanæ, aut Antiphonam, o Passio magna &c. in memoriam Passionis Jefu, aut Rosarium S. Annæ (quod congregatio Sacrorum Rituum non probat) aut orationem, que impressa cum imagine S. Annæ Circumferri solet, Ave Gratia plena &c. (quæ Oratio prohibetur) aut Officium Conceptionis Beatæ Virginis Immaculatæ, quod afferunt à Paulo V. probatum fuisse, aut orationem, Deus, qui nobisin Sancta Syndone &c. (excipitur Indulgentia centum dierum anno 1671.concessa precibus Ducissiae Sabaudiæ ad annos 25. canctis in illius ditione degentibus) aut aliam Ave Filia Dei &c. post communionem recitandam, vel aliquo conspicuo signo venerantibus SS. Euchariftiæ Sacramenti Nomen; Indulgentiæ rurlus 80000. annorum veteri de Tabula exscripte, quam in Basilica Lateranensi asservari affirmant, pro dicentibus Orationem illam verè piam. Deus qui pro Redemptione mundi &c. Jum que impresse fuerunt Papiæ anno 1670. hoc titulo, fommario delle Indulgenze concesse della Santita di nostro Sig. Papa Leo-

BIBLIOTHEK PADERBORN

ta

à

,

nle-

lii

la-

e-

ım

ni-

nt,

æo

næ

ab

, si

til-

em

Ma-

en-

Fi-

me-An-

8

nnis-Ate-

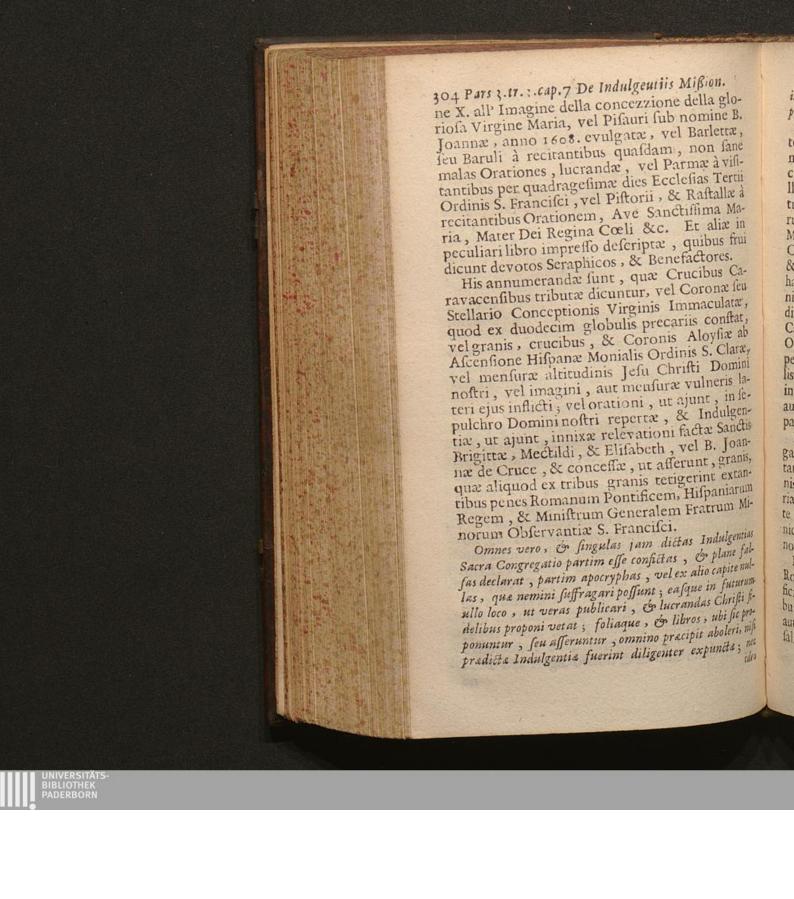
pre-

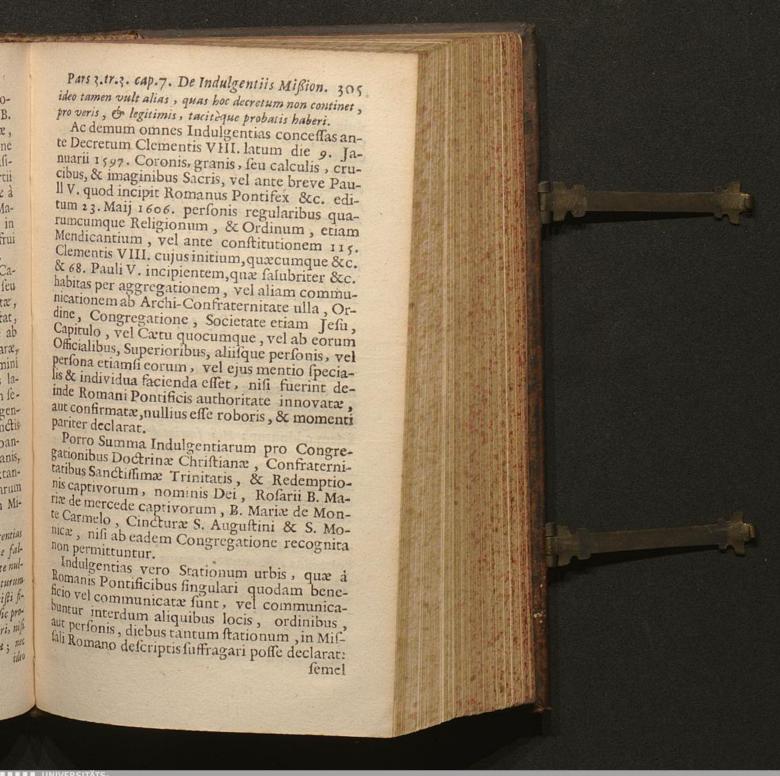
lai,

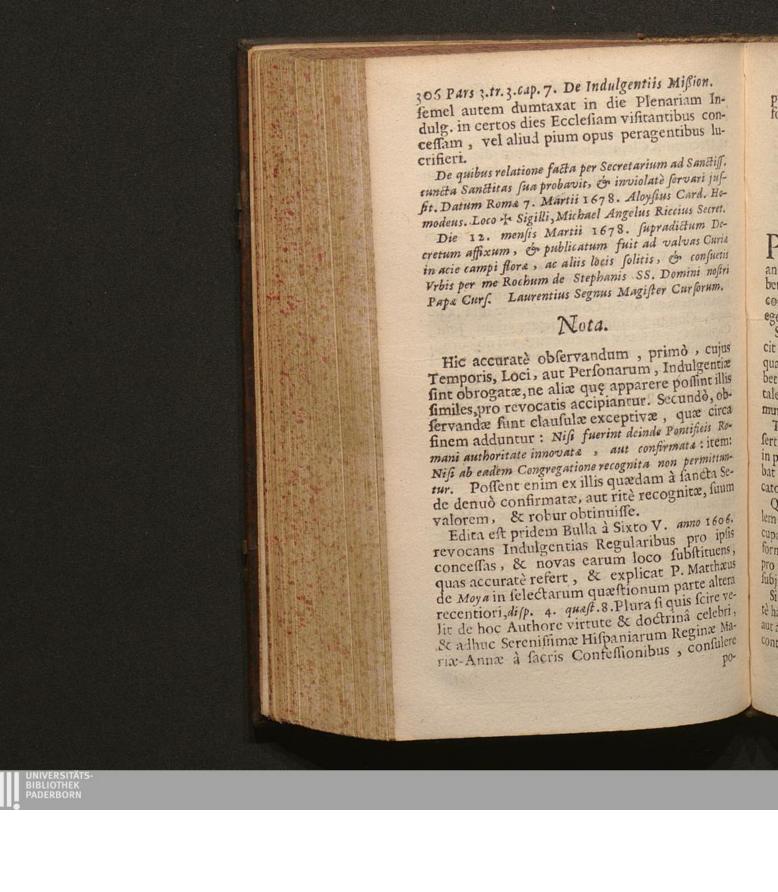
nam

Ta-

Se-

Pars 3.17.3.cap. 8 Forma hareticum reconcil. 307 poterit recentem Tractatumà Daniele Campfordo diligenter elaboratum. CAPUT VIII. Praxis & forma Haretico Ecclefia Catholica reconciliandi. P Rimò, Si hæreticus, qui cupit reconciliari Ecclesiæ habeat justam causam dubitandi, an fuerit inter hæreticos valide baptizatus, debet ante omnia Baptismus illi sub conditione conferri, cum hac forma, Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris &c. Secundo, Si Sacerdos, qui hæreticum reducit, non habeat facultatem extraordinariam, quæ requiritur ad absolvendum ab hæresi, debet eum remittere ad Episcopum, vel alium qui tale privilegium haber, ut ab hærefi, & excom-municatione illi adjuncta absolvatur. Tertiò, Debet instrui in punctis sidei, præsertim contentis in Symbolo Apostolorum, & in præcipuis articulis, in quibus antea dissidebat ab Ecclefia Romana: quos invenies explicatos supra in parte z. controversiarum sidei. Quarto, Ante Confessionem Sacramentalem debet ab eo exigi Hæresis abjuratio, nuncupando professionem Catholicæ sidei juxta formulam in Tridentino præscriptam, quam pro Confessarii commodo in hujus cap. fine Si is, qui reconciliatur, fuerit tantum occultehereticus, sufficit dictam sidei prosessionem aut aquivalentem occulté præstare, cum vera contritione de sua hæresi, & sirmo proposito

n-

n-11-

T.

10-

et.

rid

etis

stri

n.

ijus

tiæ

illis

obirca

Ro-

em:

t 1471-

Se-

num

06.

iplis

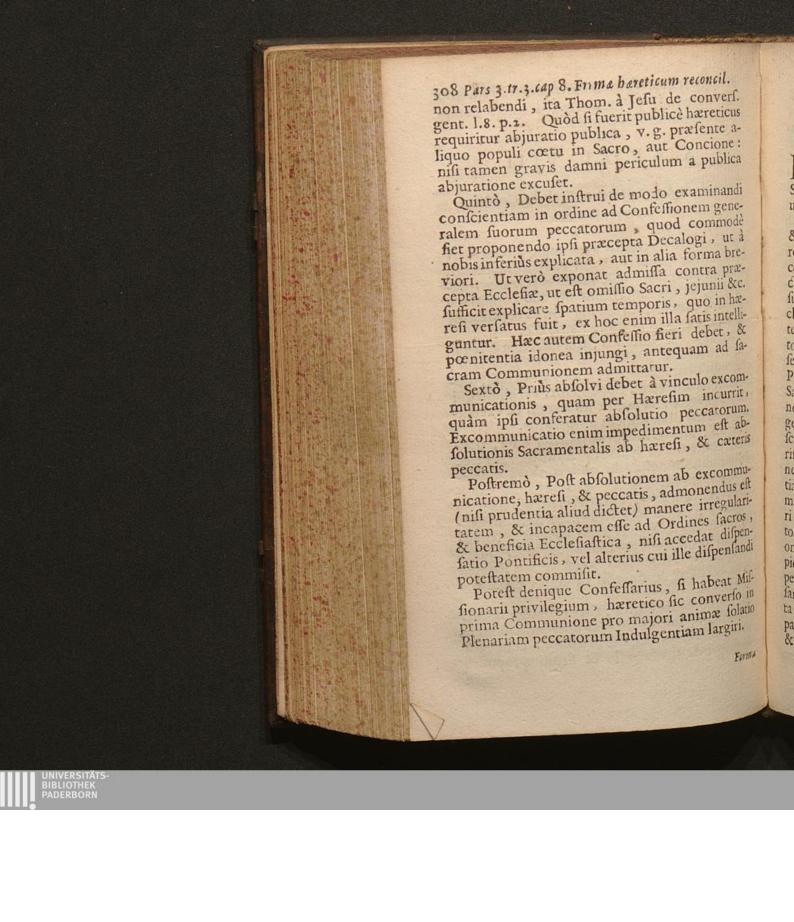
ens,

nœus Itera e ve-

bri,

Ma-

ulcre

Pars 3.17.3 cap. 8. Forma Professionis Fidei. 309 Forma Profesionis Fidei ex Trid. & Bulla 115 a-Pii IV. : E Go N. N. firma Fide credo, & profiteor omnia, & fingula, quæ continentur in ca Symbolo Fidei, quo Sancta Romana Ecclefia di Cutitur, videlicet. dè Credo in unum Deum Patrem omnipotentem &c. Apostolicas, & Ecclesiasticos traditiones, à reliqualque ejusdem Ecclesiæ observationes, & reconstitutiones firmissime admitto, & ample-· 22kc. ctor. Item facram Scripturam juxta eum senfum, quem tenuit, & tener Sancta Mater Ec-122-11clesia, cujus est judicare de vero sensu, & in-80 terpretatione facrarum Scripturarum, admitfato: nec eam unquam nisi juxta unanimem consensum Patrum accipiam, & interpretabor. Profiteor quoque septem esse verè, & propriè om-Sacramenta novæ Legis à Jesu Christo Domi-TIL, no nostro instituta, arque ad salutem humani um. generis, licet non omnia singulis, necessaria, abscilicet Baptismum, Confirmationem, Euchateris riltiam, Poenitentiam, Extremam Uunctionem, Ordinem, & Matrimonium, illaque gramus elt tiam conferre, & ex his Baptismum, Confirmationem, & Ordinem sine sacrilegio reiterailariros, ri non posse. Receptos quoque, & approbaspentos Ecclesiae Catholicae ritus in supradictorum fandi omnium Sacramentum administratione recipio, & admitto. Omnia, & singula, quæ de Mifpeccato originali, & de justificatione in sacrofancta Tridentina Synodo definita, & declarafo in olatio tafuerunt, amplector, & recipio. Profiteor pariter in Missa offerri Deo verum, proprium, 111. & propitiatorium Sacrificium pro vivis, & de-Forms functis

310 Pars 3.17.3. cap. 8. Forma Professionis Fidei. functis: atque in fanctissimo Eucharistiæ Sacramento esse verè, realiter, & substantialiter Corpus, & Sanguinem una cum anima, & divinitate Domini nostri Jesu Christi, sierique conversionem totius substantiæ panis in Corpus, & totius substantiæ vini in Sanguinem: quam conversionem Catholica Ecclesia transubstantiationem appellat. Fateor etiam sub altera tantum specie totum, atque integrum Christum, verumque Sacramentum sumi. Constanter teneo Purgatorium esse, animasque ibi detentas fidelium suffragiis juvari: Similiter & Sanctos una cum Christo regnantes venerandos, atque invocandos esse, eosque orationes Deo pro nobis offerre; atque eorum reliquias esse venerandas: Firmissimè assero imagines Chrifti, ac Deiparæ semper Virginis, nec non aliorum Sanctorum habendas, & retinendas esse, atque eis debitum honorem, ac venerationem impertiendam. Indulgentiarum etiam potestatem à Christo in Ecclesia relictam suisse, illarumque usum Christiano populo maxime falutarem effe affirmo. Sanctam Catholicam, & Apostolicam Romanam Ecclesiam omnium Ecclesiarum Matrem, & Magistram agnosco: Romanoque Pontifici B. Petri Apostolorum Principis Successori, ac Jesu Christi Vicario veram obedientiam spondeo, ac juro: cætera item à facris Canonibus, & Occumenicis Conciliis, ac præcipuè à sacrosancta Tridentina Synodo tradita, definita, & declarata, indubitanter recipio, atque profiteor, fimulque contraria omnia, atque hæreses quascumque ab Ecclesia damnatas, & rejectas, & anathematizatas, ego pariter damno, rejicio, & anathematizo. Hanc veram Catholicam Fidem, extra quamne-

C

of

CI

CIA

ali

Mi

infi

Pac

pecc.

Rey

Læ

Pars 3.tr. 3. cap. S. Forma Professionis Fidei. 3 1 1 mo falvus esse potest, quam in præsenti sponte profiteor, & veraciter teneo eamdem inte-gram, & inviolatam usque ad extremum vitae spiritum constantissime (Deo adjuvante) retinere, & confiteri, atque à meis subditis, vel illis, quorum cura ad me in munere meo spectabit, teneri, doceri, & prædicari, quantum in me erit, curaturum, Ego idem N. N. spondeo, voveo, ac juro. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia. Praxis disponendi ad actus in Contritione perfecta requisitos. Considera N. seriò, & cum intimo animi fensu, Te graviter offendisse, & toties offendisse infinitam Dei majestatem, tuum Creatorem, Redemptorem, & Judicem supremum, qui eodem momento quo peccabas poterat Te detrudere ad æterna inferorum fupplicia, in quibus hac ipsa hora, & per infinita annorum millia fine spe veniæ ardere debuisses, ut alii innumeri, Anima qua peccaverit ipsa morietur. 1. Ex altera parte expende, Paternam Dei Misericordiam, Bonitatem, & Benignitatem infinitam, qui Te tanquam Filium prodigum, expansis in Cruce brachiis, ad panitentiam adducit, & inclinato Capite ad osculum æternæ pacis & amoris admittit, dicens, Nolo mortem peteatoris, sed magis ut convertatur & vivat. Quis Rex aut Princeps subditum & mancipium suum Lasa majestaris reum tam benigne absolveret, & ad fuam aulam & gratiam admitteret? O Pater misericordiarum ! O Deus totius consola-

Actus

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK

2-

er li-

ue

1-10

n:

111-

ub

ım

onibi

8x

)eo

effe nri-

110-

Te,

iem

sta-

illa-

alu-

, &c Ec-

Ro-

rin-

ram

m à

, ac

Era-

rre

om-

clelia

ntas, tizo, n nemo

312 Pars 3.tr. 3 cap. 8 . Forma Professionis Fidei.

Actus brevis Contrieionis perfect a cum spe venia, proposito emendationis &c. P&

& vi

he

Fil

Vi

me

pra

fole

cra

nite

spe(

Omine Jesu Christe, Creator & Salvator D meus, 1. Doleo medullitus ex toto corde, & ex tota anima mea, quod ego ingratus tocies offenderim, & tam graviter offenderim infinitam majestatem, & amabilissimam bonitatem tuam; & ideo doleo vel maxime, quia Tibi Deus meus peccando displicui, quem propter teipsum & tuam infinitam bonitatem & excellentiam super omnia diligo & amo, & amplius amare defidero in æternum. . 2. Proinde firmiter statuo ac propono me non amplius Te offenfurum, sed omnes peccandi occasiones pro viribus devitaturum : me insuper de noxis meis rite confessurum, & pænitentiam, quæcunque injuncta fuerit, expleturum. 3. Ut verò nunc animo contrito & humili peccatorum meorum veniam suppliciter efflagito, ita firmiter spero ac confido, ab infinita bonitate tua per merita fanctissima Passionis, Sanguinis, ac mortistua, ea mihi remittenda : præstandam etiam gratiam quâ vitam meam emendem, & in fanctissimo servitio tuo usque in finem perseverem. Amen.

Forma integra Al solutionis, ut est in Rituali Romano expressa.

M sfereatur tui omnipotens Deus, & dimifnis peccatis tuis perducat te ad vitam aternam, Amen. Deinde elevatà manu pergit, Indulgentiam, absolutionem, & remissionem pec-

